

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ.2542 มีผลให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา อันเป็นวาระสำคัญแห่งชาติ มีสาระสำคัญทั้งสิ้น 9 หมวด โดยเฉพาะหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา เป็นการปฏิรูปการเรียนรู้ ที่ถือเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษา จะมุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน มาตรา 1 เรียกว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ความมุ่งหมายและหลักการของการศึกษาในหมวด 1 มาตรา 6 ให้ความสำคัญว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ ภูมิปัญญาไทย คุณธรรม คุณภาพชีวิต และในส่วนของหลักการจัดการศึกษานั้น ยึดถือหลักการจัดการศึกษาตลอดชีวิต ความมีเอกภาพด้านนโยบาย แสวงหาและเพิ่มพูนอยู่ตลอดเวลา เพื่อพัฒนาคนและครอบครัว หน้าที่การงาน ตลอดจนความก้าวหน้า และมั่นคงของประเทศอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบันนี้มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้จนถึงรูปแบบการใช้ชีวิตและวัฒนธรรมใหม่มาสู่สังคมไทย การศึกษายังเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยให้คนมีหลักคิด รู้จักใคร่ครวญ เลือกรับ ปรับตัวกับเหตุการณ์และสิ่งใหม่ที่เข้ามาสู่ชีวิตตลอดเวลา ระบบการศึกษาจะต้องตอบสนองการทำงานในยุคข้อมูลข่าวสารและการสอน ก็ต้องส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการมากกว่าที่เป็นมาในอดีต และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งได้กำหนดให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตรต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546:3) กล่าวถึงความสำคัญของสาระภาษาอังกฤษว่าเป็นสาระที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิต การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนการศึกษาค้นคว้าในด้านเทคโนโลยีของโลกปัจจุบัน เป็นความจำเป็นที่ทุกคนต้องตามให้ทัน เพื่อให้ทันสมัยและการรับรู้ได้ทัดเทียมกับนานาประเทศ การที่จะเรียนรู้ความก้าวหน้าเหล่านี้จำเป็นต้องใช้การสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเสมอ การสื่อสารกับนานาประเทศในด้านสื่อต่างๆ อาทิเช่น สื่อหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เหล่านี้ เป็นต้น สื่อเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ต้องใช้

ภาษากลาง เพื่อการสื่อสารที่เข้าใจตรงกัน ภาษากลางที่ทั่วโลกต่างยอมรับ และใช้กันอย่างกว้างขวาง คือ ภาษาอังกฤษ ดังที่ จารูวรรณ์ อัมพันกาญจน์ (2541:1) กล่าวว่าทุกประเทศในโลก ต้องเรียนรู้ ภาษาอังกฤษจึงสามารถเข้าใจความคิดวัฒนธรรมของชาติอื่น ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ เป็นอย่างดี

การสร้างความสนใจให้แก่นักเรียน โดยมีผลการศึกษาที่สนับสนุนด้านการนำเพลงไป สอนภาษาต่างประเทศของ จอลลี่ Jolly, 1975, 11 p.11 อ้างใน รองเมือง สุขสมิติ (2537:4) ซึ่งพบว่า เพลงมีผลอย่างจริงจังในการสอนออกเสียง (Pronunciation) ออกเสียงคำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างไวยากรณ์ รวมทั้งความเข้าใจในความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมและภาษาที่ใช้ในเพลงด้วย นอกจากนี้การสำรวจความเห็นของนักเรียน ร้อยละ 91 มีความเห็นว่า เพลงมีประโยชน์มากที่สุด เมื่อเทียบกับวิชาอื่นๆ และมีความเห็นโดยทั่วๆ ไป ของนักเรียนแสดงให้เห็นว่า เพลงสามารถ ตอบสนองความต้องการด้านจิตวิทยาทางการศึกษาทางด้านอารมณ์นั้นเห็นว่าเพลงทำให้เกิดความ ผ่อนคลายและสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน ลดความเบื่อหน่ายในห้องเรียน ซึ่งมีผลทำให้เกิดความ อยากเรียนมากขึ้น

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับ โรงเรียนมีปัญหามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับภูมิภาค มีผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษต่ำกว่ามาตรฐานดังเช่น ดวงพร หนูพงษ์ (<http://www.culi.tul.ac.th>, 2548) ที่ได้ศึกษาปัญหาการสอน ภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาวิชาชีพของผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่าสภาพปัญหาด้านตัวนักเรียนคือ นักเรียนไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษขาดความอดทนในการฝึกใช้ภาษา นักเรียนมีความรู้พื้นฐานทาง ภาษาไม่เพียงพอ เช่นเดียวกับ สุชาคร วัฒน (2543:54) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ แบบทดสอบของกรมวิชาการ ปัญหาที่พบคือนักเรียนเป็นชาวเขาขาดความพร้อมและทักษะในการ พูดภาษาไทย จึงทำให้ขาดความสามารถและความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเปรียบเสมือน ภาษาที่ 3 ของเด็กที่ใช้ภาษาถิ่น นอกจากนี้ประพาศน์ พุทธิประภา (2547:5) ยังกล่าวว่าความรู้ ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในโรงเรียนรัฐบาล และมหาวิทยาลัยไทยอยู่ในระดับอ่อน สมควรฟื้นฟู ปรับปรุง

ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานปีการศึกษา 2548 งานวัดผลและประเมินผล การจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 (<http://www.mhs2.go.th/watpol>, 2549:15) พบว่าคะแนนทุกวิชาของเด็กทั่วประเทศที่เข้าสอบ เมื่อคิดค่าเฉลี่ยแล้วมีผลต่ำกว่าร้อยละ

50 และในวิชาภาษาอังกฤษ จากผู้เข้าสอบ 317,507 คน ได้คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน สูงสุด 97 คะแนน และมีค่าเฉลี่ย 30.18 คะแนน และจากการประเมินผลระดับชาติ (National Test) ในปีการศึกษา 2548 จังหวัดแม่ฮ่องสอน (โรงเรียนบ้านแพะพิทยา. 2549) ได้รับการประเมินให้อยู่ในระดับควรปรับปรุงเกือบทุกสาระ โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และในปีการศึกษา 2549 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีจำนวนผู้เข้าสอบ 11 คน ผลการประเมินพบว่าจากคะแนนเต็ม 40 คะแนน นักเรียนสอบได้คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน สูงสุด 8 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ย 4.73 คะแนน และพบว่านักเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับปรับปรุงทั้งหมด นอกจากนี้ จากรายงานการประเมินของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปี พ.ศ.2548 โรงเรียนบ้านแพะพิทยา ปรากฏผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ย 11.41 จากคะแนนเต็ม 40 และค่าเฉลี่ยร้อยละ 28.53

ปัญหาดังกล่าววิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ผลการเรียนในกลุ่มสาระภาษาอังกฤษมีคะแนนต่ำ อาจเนื่องจากเด็กมีวุฒิภาวะแตกต่างกัน เด็กบางคนมีความบกพร่องทางสติปัญญา อารมณ์ สายตา ผิดปกติ อวัยวะในการรับฟังมีความบกพร่อง อวัยวะในการออกเสียงผิดปกติ หรือขาดความพร้อมในด้านการเรียน มีความเบื่อหน่ายและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ทำให้เกิดความบกพร่องในการพูด การอ่านออกเสียง การเขียน และการจำคำศัพท์ และครูขาดความชำนาญในการสอน ไม่ได้จับสาขาภาษาต่างประเทศโดยตรง ขาดเทคนิคในการสอนที่น่าสนใจ ขาดการพัฒนาตนเองในด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

ด้วยสาเหตุต่างๆ จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษโดยนำเพลง ใช้ในการเรียนการสอนช่วยแก้ปัญหา ดังกล่าว เพราะเพลง เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ใช้ประกอบการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเด็กๆ ชอบร้องเพลง การร้องเพลงทำให้เด็กได้เปลี่ยนอิริยาบถ ทำให้บทเรียนมีชีวิตชีวามากขึ้น บทเพลงที่นำมาร้องนั้นจะช่วยฝึกเกี่ยวกับการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ และไวยากรณ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำบทเพลงมาใช้ในการเรียนการสอนในสาระภาษาอังกฤษ ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแพะพิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาให้นักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เพลงประกอบ และไม่ใช้เพลงประกอบ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านแพะพิทยา และ โรงเรียนบ้านแม่หาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 รวมทั้งหมด 30 คน แบ่งออกเป็น 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 15 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยโรงเรียนบ้านแพะพิทยา เป็นกลุ่มทดลองและเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบและโรงเรียนบ้านแม่หาร เป็นกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่มีเพลงประกอบ

เนื้อหา ที่กำหนดในการวิจัยครั้งนี้เป็นคำศัพท์ใหม่จากรายวิชาพื้นฐานสาระภาษาอังกฤษ (Smart kids) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ประมวลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 จำนวน 103 คำ เป็นหมวดคำศัพท์ พยัญชนะ อาชีพ เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล ผลไม้ วัน เดือน ปี คำกริยา กรอบครัว สัตว์ นำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 10 แผน โดยแบ่งคำศัพท์ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

ตารางที่ 1.1 แสดงคำศัพท์ที่จัดในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	คำศัพท์	รวม (คำ)
1	ant, giraffe, bird, hat, cat, ink, dog, jug, egg, king, fish, lion, monkey	13
2	man, to, net, under, on, van, pen, wing, queen, x – ray, ring, you, school, zebra	14
3	teacher, policeman, doctor, dentist, nurse, postman, farmer, bus driver, shopkeeper	9
4	dress, pants, belt, trousers, blouse, jacket, suit, shirt, swimsuit	9
5	weather, cold, summer, hot, winter, cloudy, fall, sunny, windy	9
6	coconut, pineapple, banana, watermelon, grape, papaya, orange	7
7	January, February, March, April, May, June, July, August, September, October, November, December	12
8	eat, close, drink, walk, drive, stand, talk, sit, open	9
9	brother, uncle, sister, son, father, daughter, mother, cousin, aunt	9
10	chick, mouse, cow, cat, pig, dog, duck, lion, monkey	9
	รวม	100

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ วิธีการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เพลงประกอบ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ใช้เพลงประกอบการสอน

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบและไม่มีเพลงประกอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตัวแปรที่ศึกษา แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแพะพิทยา ที่เรียน โดยใช้เพลงประกอบการสอน

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์สาระภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนที่ไม่มีเพลงประกอบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคำศัพท์ ในสาระภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 คำ รวม 30 คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้แบบไม่ใช้เพลง หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนตามปกติที่เรียนโดยไม่ใช้เพลงประกอบจำนวน 10 แผน จำนวน 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เพลง หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นที่เรียนโดยใช้เพลงประกอบการเรียนการสอน 10 แผน จำนวน 20 ชั่วโมง

แบบวัดความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลง ในด้านวัตถุประสงค์ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์ ด้านวัดผลและประเมินผล

คำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์ที่เป็นคำพื้นฐานในการเรียนสาระภาษาอังกฤษในช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นคำศัพท์ จำนวน 100 คำ ในหมวดพยัญชนะ อาชีพ เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล ผลไม้ วัน เดือน ปี คำกริยา กรอกรั่ว สัตว์

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาอังกฤษและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ โดยใช้เพลงประกอบ
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน